

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13,34)

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

web: poienita.mmb.ro | mail: parohia.poenita@yahoo.ro

www.facebook.com/parohiapoenita

Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci

„Nu am venit să judec lumea ci să mântuiesc lumea”

„Căci n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască, prin El, lumea.”

(Ioan 3, 17)

Mulți dintre cei fără de grijă, folosind bunătatea iubitoare a lui Dumnezeu pentru a înmulți mărirea păcatelor lor și preaplinul necinstei lor, vorbesc în acest fel, spunând: Nu există iad, nu există pedeapsă viitoare, Dumnezeu iartă toate păcatele noastre...

Dar să ne amintim că sunt două veniri ale lui Hristos, una trecută și alta viitoare. Prima nu a fost să judece, ci să ne ierte. Cea de-a doua va fi nu să ne ierte, ci să ne judece. Despre prima venire El spune: Nu am venit să judec lumea ci să mântuiesc lumea. Dar despre cea de-a doua, El spune: când Fiul va veni întru slava Tatălui Său, atunci va despărți oile de-a dreapta Sa și caprele la stânga (Matei 25, 31). Și oile vor merge întru viață și caprele la osânda cea veșnică...

Dar pentru că El este milostiv, pentru o vreme, El iartă în loc să judece... Căci dacă ar judeca imediat, toți ar fi condamnați la pierzare, căci toți am păcătuit și am pierdut slava lui Dumnezeu (Romani 3, 23).”

(Sfântul Ioan Hrisostom, Omilii la Evanghelia după Ioan, 28.1, Sursa: doxologia.ro)

Filă de Sinaxar

Sfintele Mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora

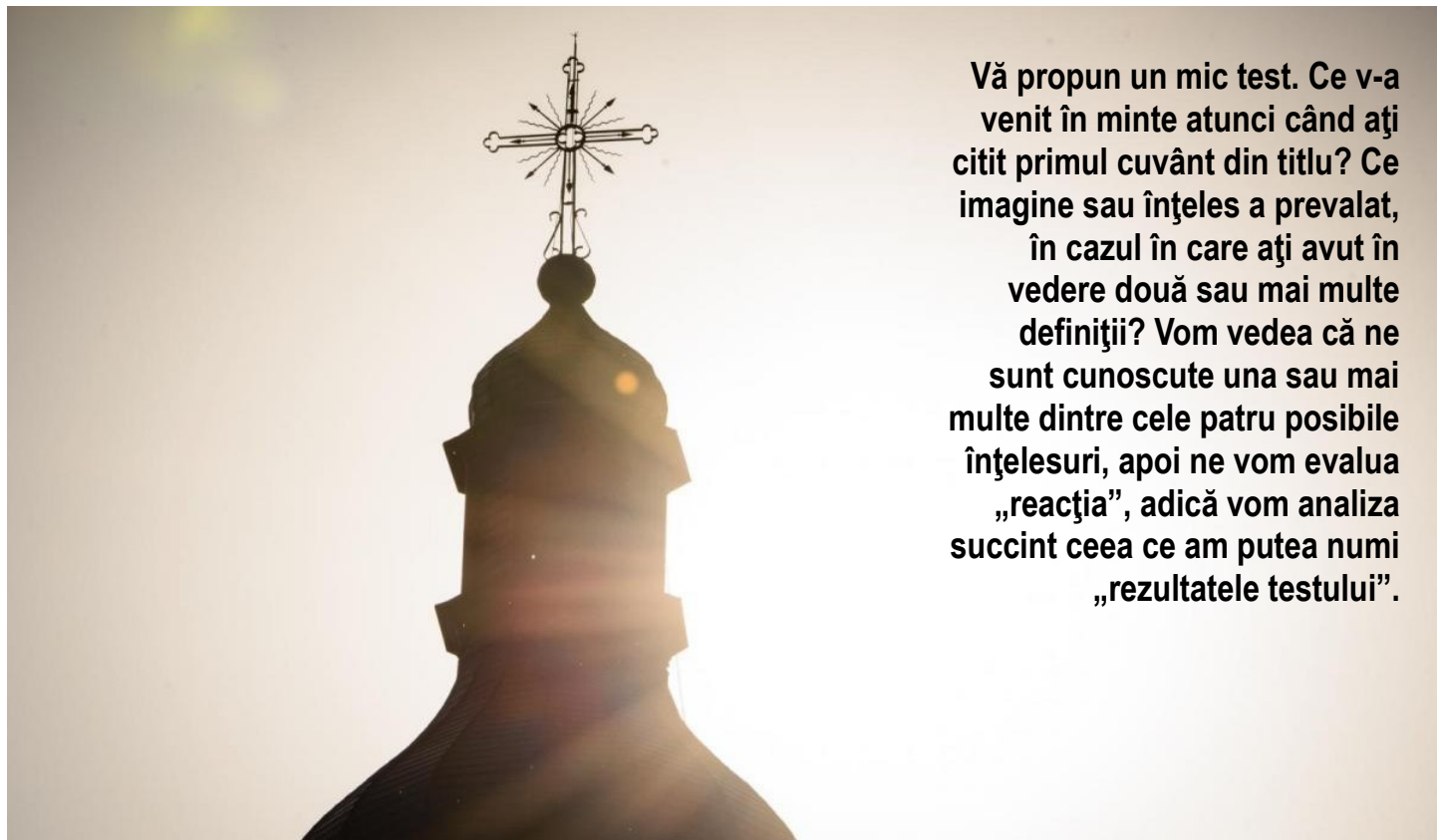
Sfintele Mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora au trăit în vremea împăratului Galeriu Maximian (305-311), în Bitinia. Aceste mucenițe au fost surori și s-au retras într-o pustie pentru a se închina deplin lui Hristos.

Datorită viețuirii lor, au primit darul facerii de minuni. Astfel, credincioșii primeau de la ele vindecare pentru diverse neputințe.

Fronton, conducătorul cetății, auzind de faptele lor minunate, le-a chemat spre a fi

judecate. Văzând cât de frumoase erau, le-a spus că le va duce la curtea imperială ca să le mărite cu nobili. Când a văzut că este refuzat, a torturat-o până la moarte pe Minodora, iar pe surorile ei le-a aruncat în temniță. După moartea acestora le-a cerut celor două surori să jertfească idolilor. Mitrodora și Nimfodora s-au întărit și mai mult în credința lor, când au văzut trupul lipsit de viață al Minodorei. Pentru că nu au lepădat credința în Hristos, au fost și ele ucise. După moartea lor, s-a pogorât foc din cer, care a adus moartea lui Fronton și a slujitorilor săi.

Biserica: ce înțelegem prin acest cuvânt?

Vă propun un mic test. Ce v-a venit în minte atunci când ați citit primul cuvânt din titlu? Ce imagine sau înțeles a prevalat, în cazul în care ați avut în vedere două sau mai multe definiții? Vom vedea că ne sunt cunoscute una sau mai multe dintre cele patru posibile înțelesuri, apoi ne vom evalua „reacția”, adică vom analiza succint ceea ce am putea numi „rezultatele testului”.

Definiția cea mai concretă, mai palpabilă este aceea conform căreia **biserica** (scris cu minusculă) este o **clădire sau un spațiu consacrat slujirii liturgice**. Asta are în vedere și Sfântul Apostol Pavel în prima lui scrisoare către cei din Corint, în versete precum: „aud că atunci când vă adunați în biserică, între voi sunt dezbinări” (I Corinteni 11, 18); „dacă nu e tălmăcitor, să tacă în biserică și să-și grăiască numai lui și lui Dumnezeu” (I Corinteni 14, 28).

Al doilea înțeles, poate la fel de uzual, este cel de **instituție eclezială** care își exercită, de obicei, autoritatea în limitele unor granițe și asupra celor de o anumită naționalitate – cum este, în cazul nostru, **Biserica Ortodoxă Română**. „Apostolul neamurilor” numește, în această accepțiune, „**Biserica din Ierusalim**” (cf. Fapte 8, 1) sau „**Biserica din Antiohia**” (Fapte 13, 1). Tot în sensul de autoritate, de instanță eclezială, este folosit cuvântul Biserică atunci când Însuși Hristos ne învață că, „de-ți va greși ție fratele tău”, după ce l-ai monstrat „între tine și el singur”, apoi de față cu „încă unul sau doi”, dacă nici așa nu se îndreaptă, „spune-l Bisericii; iar de nu va asculta nici de Biserică, să-ți fie ție ca un păgân și vameș” (v. Matei 18, 15-17). Instituția bisericească a trebuit să ia ființă și să funcționeze în cadrul acestei lumi, supunându-se, din multe punc-

te de vedere, aceluiași reguli pe care le respectă și instituțiile laice. Când se rostește azi cuvântul **Biserică**, cel mai adesea se face referire la aspectul său instituțional, omenesc, și mai rar la aspectul divin. La asta se referă și sondajele de opinie care anunță, de la an la an, „o nouă scădere a încrederii în Biserică”.

Biserică mai înseamnă și **comunitatea credincioșilor** dintr-un loc anume, așa numita „**biserică vie**”, cea care se poate cuprinde liturgic în, dar nu se limitează la „biserica de zid”. Un pustnic sau cineva care este paralizat, fiind ținut la pat, și nu poate frecventa slujbele, poate fi parte dintr-o comunitate dreptmăritoare, chiar dacă fizic nu stă împreună cu frații săi. Sensul de comunitate de persoane unite prin credința în Domnul Hristos îl găsim, de exemplu, în cartea **Faptele Apostolilor**, unde se spune: „hirotonindu-le preoți în fiecare biserică” (Fapte 14, 23) sau „bisericele se întăreau în credință și sporeau cu numărul în fiecare zi” (Fapte 16, 5). Mai mult, înainte se vorbea despre o familie convertită ca despre o biserică, precum atunci când sunt amintiți „Acvila și Priscila, împreună cu biserica din casa lor” (I Corinteni 16, 19). Și după vremurile apostolice, Sfântul Ierarh Ioan Gură de Aur numește o familie care este creștină drept „**ecclesia domestica**” („**biserica de acasă**”).

Înțelesul deplin al cuvântului Biserică se regăsește concentrat în **formula paulină**: „**Hristos este cap Bisericii, trupul Său, al cărui Mântuitor și este**” (Efeseni 5, 23). Acesta este, dacă vreți, înțelesul mistic, dumnezeiesc al cuvântului Biserică. Toate celelalte înțelesuri sunt, prin comparație cu acest al patrulea, doar simboluri care fac trimitere la realitatea deodată văzută și nevăzută. **Lăcașul de cult, instituția eclezială, comunitatea euharistică** – toate trei au menirea de a ne ajuta să conștientizăm că toți cei dreptcredincioși suntem parte integrantă, „**mădulare vii**” ale Bisericii care este „Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolică” (vezi *Crezul*).

Revenind la testul nostru. Funcție de unul dintre cele patru înțelesuri care au prevalat în inima dumneavoastră, vă puteți evalua raportul pe care îl aveți cu Biserică. Este ea o clădire? O instituție? O comunitate anume? Sau poate o vedeți ca fiind, mai întâi, Trup al lui Hristos din care aveți conștiința că faceți parte? Cele patru înțelesuri pot coincide – nu e obligatoriu! – cu patru vârste spirituale, în ordine: de la copilăria catehetică, la maturitatea celui luminat de harul Duhului Sfânt.

pr. Constantin Sturzu
Sursa: *doxologia.ro*